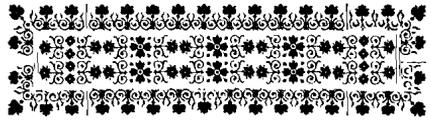

Թեամբ, զոր ինքն իւր նպատակովն համար բազորում էր, Ետքէն նշանակուածն լիցիթի վրայ դրոշմեց եւ սկսաւ խորհիլ թէ կրնայ իւր գաղտնիքն իրականութեան հասնել՝ եթէ լիցիթու մը քարթներթին վրայ հեղու։ Ստուգիւ ալ գտաւ որ լիցիթան նշանագրերէն գուրս ազատ փնայած տեղերը մաշեցնելով՝ գրերն բարձրագիր կանգառն կը փան։ Ատով թէեւ ցայն վէջը նոր՝ բայց բռն վիմագրութեանն բորբոքին զատ եղանակ մը գտաւ։ Բռն վիմագրութեան վրայ որուն ոչ բարձրաքանդակ եւ ոչ ալ խորաքանդակ գծագրութիւն հարկաւոր է, այլ յաճախ բորբոքին հարթ լիցիթ մը դրոշմելով բաւական է ի գուրս հասնել դիւրութեամբ, սակաւին գաղափար չէր կազմած Սէնեֆէլտեր։ Գտնել իւր տպագրութեան լիւղիթը պատրաստելու համար կը գործածէր արաքական խէժը, եւ ապա կրցաւ ձեռք բերել այն նիւթը, որ վիմագրութեան անհրաժեշտ հարկաւոր է։ 1799ին իւր սառղին փորձն յայնմ կը կայանար որ նորոգ յղկեալ քարթներթի մը վրայ աճառով կը գծէր, ետքէն քարը խժարձով կ'օծէր եւ երանգով կը կը գունակորէր. որով աճառով օժուած տեղերն կրնայ կը բռնէին եւ միւս մասերն ազատ կը մնային։ Այս գիւտով սակաւին բռն վիմագրութեան ուղիւղ միայն գտնուեցաւ զոր կատարելագործեց գտնել եւ զարգացուց հետզհետէ։ Սէնեֆէլտեր վիմագրութիւնը գտնելով եւ կատարելագործելով ոչ միայն գեղարուեստից նոր փայլ տուաւ, հասարակութեան բազմասունչ փոփոխանաց ճարակ հայթայթեց, այլ եւ իւր չքաւոր վիճակն անով լաւացուց։ Վասն զի երբ տեսաւ որ իր փորձերն յաջողութեամբ արդիւար կը բերեն եւ իւր գիւտն ամեն ազգէ գրկատարած կ'ընդունուի, 1809ին դարձաւ ի Միւնխէն՝ ուր իւր գիւտն առաջին անգամ գտած էր, եւ հոն աշխարհացոյց տախտակներ տպելու նոր կազմուած ընկերութիւնն իրեն տարեկան 3000 ֆրանք թոյլակ կապեց, եւ այն մինչեւ ցոյժէ։ Այս հանգիտ վիճակին մէջ Սէնեֆէլտեր միշտ կը գործէր եւ շարունակ զանազան փորձեր կը փորձէր. գտաւ նշանաւոր դիւրութիւններ, այլեւայլ եղանակներ, զորոնք 1819ին «Գասագիրը վիմագրութեան» գրքով բովանդակ մարդկութեան ալ ծանօթացուց աննախնա՝ Այնուհետեւ վիմագրութիւնը նոր լիցիթը առաւ Խորտար արուեստագիտաց ձեռքով. եւ այս օրս այնչափ կատարելագործուած է՝ որ 30—40000 անգամ կրնայ տպել փորագրեալ քարթներթ մ'առանց ամենեւին մե-

ծառնե՝ փոփոխութեանց։ Վիմագրութիւնը գիւտաւորաբար արդի ժամանակն՝ այնչափ հակայարայլ յառաջադիմութիւն բրած է՝ որ այժմ ի Փարիզ, ի Տրեղտէն եւ ի Միւնխէն այնչափ լիցիթներ կ'ընծայուին ի լոյս, որոնք լիք մեծութեամբ եւ լիք մարտութեամբ պղնձադրոշմ տպագրութեանց հետ կը մրցին։

Հ. Յ. ԹՈՂՈՒՆՈՎԱՆ

ՅՈՒՆԻՔՆԵՐ

ՄՈՆԵՐԱԼՈՒՐԻ

Սյառուանն հանքածիոյ։

Ընդ որ երկրի վրայ գործածուած հանքածիոյ վրայը հմուտ մասնագետներ մտերմ մտեր եւ ըստ կորեւոյն ճիշդ հաշիւներ բնելով հետաքրքրական եղբակայութիւններ յառաջ բերած են։ Հանքածիոյ գործածութիւնը կրնայ գիւտաւորաբար վերածուիլ շոգեշարթ մեքենաները տաքընելու, կաշ հանելու, մետաղները հանքեր գտնելու, մետաղագործութեան եւ առանին պիտոյից։ Կրնայ ընդունուիլ որ այսօրուան օրս բոլոր շոգեշարթ մեքենաներն ընդամենը 10,000,000 ձիւ զօրութեան շոգի կը հանեն։ Ժամու մէջ մէկ ձիւ զօրութիւն հանելու համար առ նուազն երկու շիւրկիւրմ ածուխ պէտք է, ըստ այսմ՝ բոլոր շոգեշարթ մեքենաները մէկ ժամու մէջ 200000 կենդինար ածուխ կը սպասեն։ Այս թիւն ստուգիւ շատ նուազ է, որովհետեւ ուրիշներ բոլոր շոգեշարթ մեքենաներու զօրութիւնը 20 միլիոն ձիւ զօրութեան կը հանեն։ Առատարութեան կաշ հանելու համար առ ժամ 200000 կենդինար ածուխ պէտք է, որովհետեւ ամեն մէկ ժամ 5 միլիոն խորանարդ մեզր կաշ կը սպասուի։ Աւելց գծուարին է որչին լիք արշափ ածուխ կը գործածուի շարժիչ եւ ջերմացուցիչ կաշ հանելու, առանց շափաղանցութեան կրնանք 90,000 կենդինար առ ժամ հաշուել։ Մեծ քանակութիւն ածխոյ կը գործածուի մետաղները հանքեր գտնելու համար։ Գեթմանիս միայն վերջին տարիներն օրը 180,000եմ մինչեւ 240,000 կենդինար երկաթ կը հանէր, ուստի կրնանք հաշուել որ բոլոր երկրի վրայ ժամը 100,000 կենդինար կը շարժուի կը հանուի։ Միւս մետաղներէն այնչափ չի հանուի, եւ կրնանք հաստատել թէ ընդհանրապէս մետաղ գտնելու համար ժամը 180,000 կենդինար ածուխ կը գործածուի։ Արուեստագիտներն ու գործարաններն ըստ մասնագիտաց հաշուին՝ ժամը 100,000 կենդինար ածուխ կը սպասուեն։ Ամենէն զժուարկին է առանին պիտոյից գործածուած ածխոյ քանակութիւնը հաշուել։ Ածխոյ

մեծ վաճառակահներուն հարուխ նայելով ստույիս պիտոյից ժամը 200,000 կենդինար ածուխ կը սպասուի: Ար հետեւի բաւաւանքէն թէ է մարդկութիւնը մէկ ժամու մէջ կըր մէկ միլիոն կենդ. ածուխ կը սպասուէ, իսկ որը իբր 24 միլիոն կենդ.: Այս թիւը աւելի պորտիկ է քան թէ մեծ, որովհետեւ միայն Անգղիոս եւ Պերսիանիս վերջին տարիները գործածուած հանքածուխն՝ որը 12 միլիոն կենդինարի կու գայ. բոլոր միւս երկիրներու մէջ գործածուածը գոնէ կրկինը պիտ'որ ըլլայ: Ստույգ է որ որե որ քիչ մը տարբերութիւն կ'ըլլայ այս քանակութեան մէջ, սակայն աւելի կ'ածի քան թէ կը նուազի: Ամէն նոր շինուած անդրադիւրանութեան շոգենաւ, առէն նոր շինուած մեծ զոսհատը նաւ որը հազարաւոր կենդինար ածուխ կը սպասուէ: Այս առնաւնյիս ածխայ մթերը այնչափ գործածութեան կը դիմանայ, ետքի հաշիւներուն համեմատ Անգլիայի մթերը 200 տարուան համար կը բաւէ: Գերմանիայից հազարաւոր տարիներու: Ռուսաստանի, Հիւսիսային Ամերիկայի, Ճիննաստանի ծածոթ ածխայ հանքերն անսպասու են: Սակայն գայ պիտի վերջապէս ժամանակ թէ ածխայ կտոր մ'այնպէս հազարաւորու պիտ'որ ըլլայ ինչպէս այսօր ապամանդը:

ԲԱՂԱՅՐԱՅԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

Վիճան, 27 Սեպտեմբեր, 1892:

Ամուլոյ նշանատրագոյն դէպքը կըրնանք իրատամր նամարի Ամերիկայի գիւտին (1492) 4^ր դարադարձին առթիւ ճննուակատարուած շքեղ տոնարանդէսը: Այս հանդէսը թէպէտ ըստ ինքեան սանմանեալ էր նշանակելու Կոլորձոսի արդիւնը, այն միծանուն անձին՝ որ իւր հաննատրոսու ու յարատեւ ձգտողը ՚ին աշխարհին վրայ նոր աշխարհ մ'աւելցուցած է, քայց պարագայից գուադալիպութեամբ եւ գրկած առն տերութեանց մասնակցութեամբն այնպիսի երևույթ առաւ, որ ստուարական մեծ ցոյց մը դարձաւ: Եւ սուուգիս եթէ չըսեսը որ մինչեւ ցայսօր չտեսնուած շքեղութիւն էր ճննուլայի նաւարանգտոսին մէջն ու առջեւը երկրիս երկու կիսագնդէն զմտնարուած նաւախններուն ներկայութիւնը, գունեայ պէտք ենք հասատուի թէ շատ քիչ անգամ պատահած է որպիսի եւ իցէ խաղաղական հանդիսի պատճառաւ:

Արդէն անցեալ ամուլոյն կէտն սկսեալ հետզհետէ հասած էին նեուաւոր ու մորձաւոր կողմերէն 50էն աւելի մեծամեծ նաւեր, եւ հազարաւոր օտարազգիք եւ առուակադոյն թուով իտալացիք, որոնք ՚հին մեծանշակ հասարակագետութեան ընդարձակ մայրաքաղաքին ամէն անկիւնները կը լեցընէին: Օտար նաւախմբերու հրամանատարաց եւ տեղական իշխանութեան գլխաւորաց պաշտօնական հաղորդակցութեան շատ օրերէ վեր սկզբը եղած էր, երբ ամուլոյ Տին իրիկուան դէմ նաւանդողիստը մտաւ իտալիայի նաւատորմդին վերջին բաժինն, որուն մէջ կը գտնուէին Թագաւորը, Թագուհին, Թագածատաննն եւ այլ եւս անդամք արքայական ընտանեաց: Այն ժամէն սկսաւ ըուն տոնարանդէսն, որ ամբողջ շաբաթ մը մինչեւ ամուլոյ հագետաւանն զիջըր ցորեկ անընդնատ տեւեց, օրըստօրէ, գանազան շքեղ հանդէսներ կատարուելով թէ ծովու եւ թէ ցամաքի վրայ:

Մեզի չիխնար համառօտիս իսկ յիշատակել նոյն մի քան զմի շքեղագոյն հանդիսութիւններն, որոց առթիւ թագաւորն ու քաղաքային մեծ պաշտօնատարք՝ օտար նաւախմբից հրամանատարներուն հետ ստէպ ստէպ փոփոխ յարարերութեան մէջ գտնուեցան: Միայն շնոր կըրնար զսից առնել իտալացւոց կողմանէ Գաղղիայի նաւախմբին հրամանատարին ցուցուած նախամեծարութիւնն, որուն ամենայն ոգ մտադրութիւն ըրած է, որ եւ զանազան խորհրդածութիւններու եւ կասկածներու առիթ տուած է: Այնչափ անսամոյ մեկնութիւններ տրուած է ինչեալ պարագային, որ իտալիայի կառավարութիւնը հարկ համարած է (եթէ ստույգ է Տէլի Բրոնիելը լրագրին տուած լուրը), իւր ընթացքին ըուն շարժառիթն նեուազարս հաղորդել ի Պերլին եւ ի Վիեննա, իւր թէ ստիպակ էր նոյն քաղաքականութիւնը ըռնել, որպէս զի խափանէ արմատական կուսակցութեան գաղղիասիրական ցոյցեր ըննն իրեն (իտալական կառավարութեան) նակտակ:

— Հաստատութեամբ կը պատմուի միենույն առթիւ թէ Ամերիկայի գտնուելուն միջոց օրը, (ըստ ՚հին տումարի ԺԾ դարուն)՝ Հոկտեմբերի 12ին, եւ թէ (ըստ